

Wedu: Generația C

Nr. 17 / august 2013

Wedu: Generația C

Revistă de atitudine, creată de tineri, pentru tineri

Nr. 17 / august 2013

Alexandru-Cristian Preda	Ce înseamnă Bacalaureatul pentru elevi	1
Dragos-Alexandru Iordache	Problema admiterii în universități	1
Alexandru-Cristian Preda	Consecințele unui examen ușor	3
Dragos-Alexandru Iordache	De ce nu se poate organiza corect vreun examen?	3
Mădălin Blidaru	Nu există formulă magică pentru admiterea la facultate	3
Alexandru-Cristian Preda	Unde ajung tinerii după ce termină liceul?	4

Colectiv de redacție

Alexandru ȘOTROPA (Colegiul Național A.T. Laurian, Botoșani)

Costin-Florian MIRON (Editura Universității din București)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

Elena GĂINĂ (Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu, București)

Iulia ARION (Colegiul Național David Prodan, Cugir)

Lucian APOSTOL (Social IT)

Mădălin Blidaru (Colegiul Național Unirea, Focșani)

Olimpius ISTRATE (Universitatea din București)

Sebastian IRIMIA (Social IT)

Revista "Wedu: Generația C" este realizată printr-un parteneriat între
Social IT și Consiliul Național al Elevilor

Fondator: Doru Ștefănescu

Online: www.wedu.ro/generatia-c

Ce înseamnă Bacalaureatul pentru elevi

De **Alexandru-Cristian Preda**,

Să fie oare Bacalaureatul de anul acesta încă un eșec? Poate pentru unii este doar mijlocul prin care să poată, în sfârșit, scăpa oficial de școală. Însă, se pare că elevii se complac în soarta lor, iar cei care vor să facă ceva apelează la profesorii indulgenți care ar face orice pentru un ban în plus în aceste vremuri. Există și elevi buni care, în urma examenului, părăsesc această viață pentru una mai bună...

Ei bine, s-a încheiat și această sesiune a examenului de Bacalaureat. E trist. Eu unul am rămas cu un gust amar și după această sesiune. Nu cred că e încă vremea să né lăudăm. 12 procente nu reprezintă, din nefericire, un real progres în cazul de față. Bine, bine, dar tot prost! 55% promovabilitate... E clar că suntem departe de un procent onorabil. Oricât né-ar ridica nivelul liceele bune, cele de top, liceele tehnologice né trag în jos. De ce? Fiindcă balanța nu e nici măcar în echilibru, dar să mai încline către bine.

Ce e bine însă, este că există încă spiritul optimist, nu? Dacă nu iau BAC-ul acum, îl iau în toamnă sau plec la muncă, oricum mi-a ajuns de atâta școală! Aceasta este percepția tinerilor. Percepție care, însă, nu are nicio logică și nicio fundamentare. Din moment ce nu ai reușit să iei BAC-ul nici măcar cu o notă minimă, este clar că școala nu te-a preocupat așa mult. Și să te sature de ea în acest caz e destul de grav. Înseamnă că acel om obosește foarte repede din punct de vedere moral, deci, nu sunt prea sigur ce va face la bătrânețe!

Dar, oare, la ce né mai putem aștepta când domnul ministru "decât" al educației nu se descurcă în ale exprimării și se împleticește în sensurile limbii române? De altfel, sistemul educațional din România este extrem de șubred și cade de ceva vreme parcă într-un abis. Dar când învățământul românesc va ignora forța gravitațională? Este prematur să né exprimăm într-astfel de situație, întrucât răspunsul la această întrebare este incert și rămâne un mister. Dar ce trage în jos sistemul de învățământ românesc? Păi, elevii entuziaști care primesc note de 1 și 2 (pe sistemul: mai bine ceva decât nimic!), elevii triști, supărați pe viață, dar cu aceleași rezultate remarcabile...

Oricum, ce să mai cerem de la elevi (în afară de bani pentru a promova examenul), când avem chiar și profesori analfabeți sau oameni care se bâlbâie în prostia lor, însă né fac cinstea de a-i vedea la televizor? A, și apropo de bani. Șpaga și mita fac oare obiectul muncii noastre? Nu, dar e mai simplu. Și, oricum, criza asta né ruinează pe toți... economic. Eu nu am înțeles niciodată treaba asta. Pentru că e de néînțeles. Am ajuns să cred că singura soluție ar fi transformarea liceelor cu rezultate proaste în licee militare. Sau, cel puțin, parțial. Poate o instrucție militară în pauze... Ar fi singura soluție. Este una radicală, dar poate de asta este nevoie.

Deci, este clar că nici cu Bacalaureatul nu stăm bine. Cei de la liceele bune, o dată ce și-au dat bac-ul, pleacă în străinătate. Știu că aici nu am putea avea un viitor așa bun ca în alte țări, însă, eu unul nu voi pleca, fiindcă nu cred că "fuga" este o soluție. Îmi voi face un viitor bun aici și așa vă sfătuiesc și pe voi! De ce? Pentru

că împreună putem schimba soarta acestei țări încropită de actuala conducere. Și, astfel, né-am putea face un viitor frumos, ca în alte țări. Dacă nu o facem noi, atunci cine?!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/ce-inseamna-bacalaureatul-pentru-elevi>)

Problema admiterii în universități

De **Dragos-Alexandru Iordache**,

Ce fel de studenți né dorim? Prost pregătiți, dar cu așteptări mari, sau bine pregătiți? Aceasta este întrebarea legată de media de admitere în facultate.

După ce anul trecut fostul ministru al educației Cătălin Baba a introdus în sfârșit criteriile corecte pentru admiterea în universități, precum mediile de la bacalaureat și examenele de admitere, acum s-a revenit la reglementările anterioare care, departe de a ajuta cumva învățământul, scad calitatea studenților ce îl vor popula și implicit competența viitorilor profesioniști.

Admiterea pe baza mediei din liceu, valorificată parțial sau total, deschide posibilitatea ca elevi extrem de slab pregătiți, dar care totuși au obținut note mari în comparație cu proprii colegi din liceu, să ajungă să aibă prioritate la admitere față de elevii cu competențe și cunoștințe solide, dar care au avut parte de o notare mai exigentă. O astfel de situație nu ar fi utilă, fiindcă nu ar face decât să direcționeze spre facultăți persoane ce, poate, altfel, nu le-ar fi urmat.

În aceste condiții, este de dorit ca fie admiterea să se facă prin examen de admitere și/sau bacalaureat, realizându-se o selecție încă de la început, fie să se considere ca variantă admiterea pe bază de dosar în toate unitățile de învățământ superior, urmând ca apoi toate examenele să se susțină la un standard suficient de ridicat astfel încât să fie eliminați inerent studenții ce nu susțin studiul.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/problema-admiterii-in-universitati>)

Consecințele unui examen ușor

De **Alexandru-Cristian Preda**,

Se știe deja că subiectele la examenul de Evaluare Națională au fost mai ușoare decât de obicei, mai ușoare decât ar fi normal. Promovabilitate de 78%, cu 10 procente mai mare decât cea de anul trecut. Oficialii susțin că totul se datorează celor doua simulări, dar adevărul susținut de mai mulți este altul. Însă se pare că anul acesta matematica nu a mai făcut probleme elevilor. Este trist faptul că, totuși, au existat elevi și cu note de 1!

Sunt subiectele ușoare de la examenul de Evaluare Națională cea mai viabilă, cea mai bună soluție pentru a crește promovabilitatea? Aceasta rămâne întrebarea al cărei răspuns noi elevii și nu numai, îl așteptăm. Este interesant faptul că încă trăim, poate fără să realizăm, într-un mare cerc al mincișilor. Minciuni care curg fără încetare chiar și în domeniul educației, știind că, în mod normal, dar, evident, ipotetic vorbind, nu ar trebui să aibă nicio legătură cu politica.

Cei de la Minister și de la inspectoratele școlare declară, fără nicio urmă de ezitare, că anul acesta s-au văzut rezultatele a două simulări, rezultate care se oglindesc în cele 10 procente adăugate la cele de anul trecut ale promovabilității. Și susțin asta, deși este foarte evident pentru noi toți că cel mai mare impact asupra rezultatelor de la examenul de Evaluare Națională l-au avut subiectele simple de la proba de matematică. Și poate un alt argument adus în susținerea acestei opinii ar fi acela că, statistic vorbind, notele de la proba de matematică au fost, la majoritatea elevilor, mai mari cu mult față de cele de la limba și literatura română. Ca să vă dau un exemplu concret: au fost peste 1200 de note de 10 la proba de matematică la nivelul municipiului București și, tot în București, la mare diferență, 600 de note de 10 la proba de limba și literatura română.

Însă, în pofida a tot ceea ce am spus mai sus, nu contest faptul că simulările au jucat vreun rol în obținerea acestor note, a acestor rezultate. Dar acest rol este unul mai mult teoretic, dacă se poate spune așa, decât practic. De ce spun asta? Fiindcă ele i-au ajutat pe elevi să se obișnuiască cu emoția unui examen, de altfel foarte important, dar, din păcate, asta și cam atât! Rezultatele de la ambele simulări nu au fost dintre cele mai bune, însă este, poate, de înțeles, dar saltul la aceste note este destul de mare.

Cum poate un copil de 7,8 să ia 10 la examen? E destul de dubios. Nivelul unui elev se observă cel mai bine uitându-se la media de absolvire. Cum să ne mai știm adevăratul nivel în condițiile acestea. Nici nu ne putem lăuda prea mult cu notele de 10 decât dacă – și asta în mod cert – avem o medie de absolvire a claselor V-VIII de 10 sau apropiată.

Dar asta nu este unica problemă generată de aceste subiecte, poate, controversate. O dată cu promovabilitatea a crescut și numărul elevilor cu 10 (din păcate, nu chiar de 10!). Și asta nu este deloc bine pentru elevii cu medii mari care, mulți dintre ei nu vor mai avea posibilitatea să intre la liceul pe care și-l doresc, din cauza unei concurențe foarte mari (*“Subiectele-s ușoare, iar concurența-i mare...”*).

Având în vedere situația actuală, preconizez că ultima medie de admitere a tuturor liceelor va crește cu cel puțin 10-15 sutimi.

Astfel că și anul acesta am încheiat o sesiune de examene chiar mai controversată decât cea de anul trecut, dar eu spun că, cel puțin în acest an, este în mod justificat o sesiune controversată.

Și, nu! Răspunsul este nu! Nu cred că subiectele ușoare sunt cheia succesului în creșterea promovabilității. Ar trebui ca cei care aprobă aceste subiecte să devină mai “lucizi” și mai corecți. “Luciditatea” aceasta în astfel de cazuri, este adevărat, asigură imprevizibilul, dar și certitudinea vieții noastre, a viitorului nostru depinde de această decizie a lor.

Prin situația creată, singurul lucru realizat, este conturarea unei naturi distructive a culturii noastre și, în general, a învățământului din România.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/consecintele-unui-examen-usor>)

De ce nu se poate organiza corect vreun examen?

De **Dragos-Alexandru Iordache**,

Întrebarea este simplă: né supunem fraudei, considerând-o inerentă, sau luptăm împotriva ei?

Examele naționale din sistemul de educație constituie încă un punct extrem de problematic și de dificil, pe care nimeni, din câte se observă până acum, nu a reușit să îl soluționeze și, din contră, lucrurile nu par să se îndrepte deloc în direcția cea bună.

Mulți se întreabă, unii pe bună dreptate, alții nu, de ce este nevoie să avem un examen de Bacalaureat cu procurori și SRI la poarta școlilor, cu microfoane și interceptări în cancelarii, cu multe camere de luat vederi în săli, cu percheziții și audieri, toate însoțite de mult scandal mediatic. Acesta din urmă aruncă urme de îndoială asupra tuturor elevilor și profesorilor din România, generalizând excesiv și îngreunând considerabil desfășurarea unor teste ce presupun și așa un nivel ridicat de stres din partea participanților.

Este imposibil să nu mă întreb, însă, de ce atacurile cele mai virulente nu sunt făcute de elevii performanți sau de părinții acestora, ci tocmai de către cei care au comis infracțiuni pentru a facilita trecerea examenelor fiindcă nu erau pregătiți. Un semn de anormalitate în societate, dat fiind că adevărul este cunoscut unanim.

Ministerul Educației Naționale, confruntat cu aceste realități, nu numai că se ascunde în spatele procedurilor, dar, de teamă să nu se dea în vileag evidența, și anume că fraudă este, după doi ani, din nou generalizată, refuză până și să ia măsuri în cazurile în care s-au implicat parchetele. De asemenea, MEN practică și un alt tip de fraudă, mult mai periculos pentru elevi: subiecte mult mai simple decât în alți ani, pentru a crește artificial promovarea.

Se demonstrează astfel cu prisosință că nu binele elevului îi animă pe cei de la minister, ci dorința de imagine și de „succes” pe plan politic, succes pe care însă tot elevii îl vor deconta mai târziu.

Toți acești factori justifică afirmația că examenele nu se pot, pur și simplu, organiza corect. Din varii motive pe care le cunoaștem. Când se va schimba oare această situație?

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/de-ce-nu-se-poate-organiza-corect-vre-un-examen>)

Nu există formulă magică pentru admiterea la facultate

De **Mădălin Blidaru,**

Stabilitatea este cel mai important element în această ecuație, dat fiind că toate metodologiile de organizare a admiterii în învățământul superior sunt perfectibile. În acest articol, am decis să evidențiez punctele slabe ale celor mai cunoscute metodologii de admitere (publicate cu minim șase luni înainte, după cum este precizat în lege), menționând de la început că folosirea unui cadru mixt pentru departajarea candidaților de la examenul de admitere este deficitar prin instabilitatea pe care o creează, forțând elevii și absolvenții să lupte pe mai multe fronturi și sabotând sprijinirea unor anumite competențe necesare domeniului. Desigur, alături de admiterea prin examen, rămân printre cele mai adecvate metode, în funcție de specializare.

Întotdeauna vor exista persoane nemulțumite de organizarea admiterii la facultate, însă nu există o formulă magică (=perfectă) prin care aceasta se poate face într-un mod adecvat. Toate metodologiile au puncte slabe (mai mult sau mai puțin evidente). Totodată, admiterea la facultate intră sub incidența autonomiei universitare, astfel încât Ministerul Educației Naționale nu poate obliga o universitate (sau mai multe) să aleagă și o anumită metodologie. Desigur, există recomandări și măsuri luate de comun acord, dar diferă de la caz la caz.

Admiterea prin intermediul notelor de la bacalaureat

Instabilitatea din cadrul modului de organizare al acestui examen face ca, de la an la an, să existe o valoare diferită a notelor luate de cei ce au susținut examenul. În cazul în care în anul curent examenul va fi mai ușor, notele din anii precedenți devin irelevante, cei ce l-au susținut în trecut fiind dezavantajați la admiterea pe baza notei luate. În cazul invers, un examen mai greu dezavantajează absolvenții ciclului liceal care vor întâmpina mai multe obstacole în acumularea punctajului necesar pentru a depăși cerințele. Mai există, din ce în ce mai practică,

admiterea pe baza notelor obținute la două materii la „examenul maturității”, de obicei cea de limba română plus materia obligatorie a profilului, dar și la alegerea candidatului. Încă o dată, apare o problemă majoră: neexistând o separare a opțiunilor din ciclul liceal, nota obligatorie a profilului putând facilita înscrierea unor absolvenți nepregătiți sau care se bucură de singura posibilitatea de admitere, dat fiind că primele opțiuni au ajuns eșecuri. Exemple: nota obținută la bacalaureat la matematică M1 în admiterea la istorie sau nota obținută la matematică M2 în admiterea la o specializare pe matematică.

Admiterea pe bază de eseu

Pe lângă subiectivitatea cu care vor fi tratați candidații de către evaluatori, pot exista probleme în redactarea eseului. De asemenea, unii candidați nu se pot încadra în limita de caractere (chiar dacă vor fi concisi), iar alții vor avea probleme evidențierea punctelor forte.

Admiterea prin susținerea unui examen

Cele două sau trei ore de examen te pot prinde într-un moment nepotrivit. Poți să știi materia respectivă, poți să ai cunoștințele necesare dobândite și aplicate oricând, dar nu te simți bine. Să nu uităm că există riscul să fie greșite subiectele la care ești foarte bun sau baremul poate presupune o altă modalitate de rezolvare. În orice caz, nici această modalitate nu este perfectă. În plus, contează foarte mult materiile la care se va susține examenul. În acest caz așa da ca exemplu proba la matematică pentru admiterea la științe politice. Sunt anumite competențe pe care le verifică, dar rezultatul este cel care facilitează admiterea.

Admiterea pe baza performanțelor la olimpiade și concursuri

Dacă excelezi la concursuri și olimpiade, în funcție de metodologie, s-ar putea să poți intra la facultate cu nota maximă pentru ceea ce ai reușit în anii de liceu. Apare din nou problema neconcordanței materiei cu specializarea și discriminarea celor care susțin examenul. Să nu uităm, de exemplu, că pot trece ani între cele două repere, aceste performanțe putându-se devaloriza, rămânând active pentru admitere și scăzând procentajul celor care pot ocupa locuri pe baza unui alt mijloc de intrare la facultate.

Admiterea pe baza CV-ului

Am numit-o așa în lipsa inspirației. De multe ori, aceasta se suprapune cu cea prin nota de la bacalaureat sau cu eseul trimis. Apare problema diferenței de ani, irelevanța unor performanțe pentru specializarea de la admitere și nu numai.

Admiterea pe bază de interviu

Sunt defavorizați absolvenții liceului care sunt emotivi, care pot avea o zi nefastă. În cazul acesta, sunt favorizați cei care știu să exploateze tehnica discursului, chiar dacă pot avea puține cunoștințe decât prima categorie sau pot fi chiar mai dezinteresați.

Admiterea prin intermediul mediilor din liceu

Existând diferențe majore de la un liceu la altul, unitățile liceale de învățământ care promovează performanța vor fi dezavantajate, elevii acestora primind note mai mici față de alte unități școlare. Acesta dezavantaj nu poate fi reparat și este unul

de lungă durată: 4 ani. Totodată, apare problema corectitudinii notelor obținute, relevanței metodei de evaluare ș.a.m.d. Pe bună dreptate, aceasta este cea mai controversată metodă de admitere, chiar dacă, în diferite situații, promovează excelența la învățatură.

Concluzionând, problema admiterii la facultate va persista. Cel mai mult contează în această ecuația stabilitatea. Atât timp cât există o metodologie flexibilă care este cunoscută cu cel puțin patru ani înainte, problemele și dezbaterile vor înceta să apară într-un ritm la fel de alarmant. Aș mai adăuga câțiva factori decisivi în crearea problemelor la admitere: diferențele mari între universități, lipsa orientării profesionale pentru elevi, formatul examenului de bacalaureat.

Personal, sunt fanul admiterii la universități din UK sau US. În funcție de cât de selective își permit să fie, universitățile abordează aproape toate metodele de mai sus, acestea influențându-se. Este un proces de durată, astfel încât nu va exista presiune pentru atingerea unor obiective diferite concomitent, dar de la care te aștepti la un eseu, la interesul pentru performanțele din liceu, mediile obținute, implicarea extrașcolară, te poți aștepta la un interviu sau la o lucrare, necesită recomandări din partea unor superiori ierarhici, profesori, sau alți oameni respectați în comunitate, la susținerea unui examen, depinzând mai mult sau mai puțin de nota de trecere obținută la examenul de Bacalaureat. Așa cum am spus și la început, este o metodă care poate fi, într-adevăr, îmbunătățită, având defectele sale.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/nu-exista-formula-magica-pentru-admiterea-la-facultate>)

Unde ajung tinerii după ce termină liceul?

De **Alexandru-Cristian Preda**,

Avem din ce în ce mai mulți șomeri și din ce în ce mai mulți tineri emigrează în străinătate, pe motivul numeroaselor oferte de muncă primite de acolo.

“A termina” liceul este, în ziua de azi, un termen relativ, întrucât și-l poate însuși sau nu fiecare dintre noi.

La cei care însă reușesc să-și termine studiile din învățământul preuniversitar intervine examenul de Bacalaureat care poate face diferența între susținerea celei de-a doua sesiuni sau dosarul de șomaj și înscrierea la o facultate. (Prin cea din urmă afirmație mă refer, în special, la învățământul teoretic, la liceele teoretice.) Părerea mea este că elevii ar trebui să-și conștientizeze “viitorul economic” încă de pe la finele clasei a 8-a când trebuie să opteze pentru liceele la care doresc să intre. Cei cu o situație școlară

proastă ar trebui să opteze pentru un liceu de unde să rămână cu niște deprinderi practice și să poată obține o calificare profesională cu ajutorul căreia – în urma terminării unei școli postliceale – să se poată angaja. Consider că, în acest fel, numărul tinerilor șomeri nu ar mai fi așa mare.

La momentul actual, un procent de 23,8 % din tinerii care încheie cursurile unui liceu devin șomeri – o alta cauză pentru care deficitul bugetar este destul de mare. În aceste împrejurări, ministrul Muncii, Mariana Câmpeanu, afirmă că “se încearcă” elaborarea unor programe menite să reducă șomajul în rândul tinerilor». În urma acestei afirmații prin care este arătată bunăvoința nemăsurabilă a oficialilor cu privire la acest subiect, nu pot adresa decât o singură întrebare: De ce nu se face ceva și se tot încearcă? Ori sunt doar vorbe goale, lipsite de fapte, ori procentul alarmant al tinerilor care își depun dosarul de șomaj i-a obișnuit deja pe oficiali. De ce nu vedem efectul acestor programe? Oare abia în acest an s-ar putea face ceva? Întrebări la care né raspunde vag procentul de 23,8% al șomerilor ce tocmai și-au terminat studiile liceale.

Se vehiculează că în ianuarie 2014 ar putea începe un program care ar furniza locuri de muncă la scară mare. Dar, oricum, mulți nici nu doresc să muncească fie pe motivul salariilor mici, fie din pricina simplului fapt că asupra multora planează... lenea. Și tocmai de aceea sistemul de muncă din România este cuprins parcă de o molimă, vina aparținând ambelor părți.

Ei bine, cei care pot sta liniștiți după terminarea liceului sunt elevii foarte buni, care au obținut rezultate remarcabile în cei patru ani de studiu și care au promovat examenul de Bacalaureat cu o notă mare. De aceea statul le ofera burse – mai ales, din rândul olimpicilor, olimpicilor la chimie și biologie – pentru a nu mai pleca din țară, datorită faptului că primesc oferte chiar și din străinătate (atât în privința facultăților cât și a locurilor de muncă). De ce chimie și biologie? Deoarece medicina este foarte afectată din cauza emigrărilor masive ale medicilor.

Însă tot liniștiți pot fi și cei care termină un liceu MApN sau M.A.I., deoarece, în urma absolvirii academiei, au locul de muncă asigurat.

Sunt mulți șomeri, dar, totuși, cei care învață la liceu (și nu fac altceva), cei care mai fac o pauză din ascultat muzică la căști și îi dau atenție și dnei. profesoare nu pot ajunge în aceeași situație!

P.S. “Ai carte, ai parte!” P.P.S. Informațiile și datele ce au servit la conceperea acestui articol au ca sursă mediafax.ro pentru o mai bună... informare.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/unde-ajung-tinerii-dupa-ce-termina-liceul>)

Wedu: Generația C

Revista “Wedu: Generația C”

Online: www.wedu.ro/generatia-c

Social IT & Consiliul Național al Elevilor
2013

